

EU. Det indre marked har – trods skepsis fra SF i begyndelsen – været en enorm succes. Men hvis vi ikke reagerer på udfordringerne fra den økonomiske krise og knapheden i ressourcerne, rykker Asien fra os, og EU vil stå tilbage som regionen, der ikke så skriften på væggen. Derfor foreslår SF et indre marked version 2.0

følgende genanvendelse og skrotning kan foregå på den mest bæredygtige måde. Det giver en bedre produktionsform og skaber samtidig incitament til virksomhederne om hele tiden at udvikle og optimere deres produkter. Det samme skal gøres inden for produktionen af alt fra mobiltelefoner, fjernsyn, husholdningsapparater, pumper, maskiner, byggematerialer til medicinsk udstyr osv. Herved kan europæiske standarder understøtte politikker om grøn vækst og fremme overgangen til en ressourceeffektiv økonomi med lav CO₂-udledning.

Et andet område, EU-Kommissionen har stillet forslag om, er en mere offensiv strategi for offentlige indkøb og udbud, der understøtter innovation og skaber efterspørgsel på nye løsninger. EUs udbudsregler skal gøres mere fleksible, så det i højere grad bliver muligt at stille energi- og miljømæssige krav i et udbud. Det offentlige i Danmark køber hvert år ind for 269 mia. kroner – eller hvad der svarer til 15 procent af BNP. Det giver en enorm indflydelse på markedet. Denne position har ikke været tilstrækkeligt strategisk udnyttet de seneste ti år.

Der er brug for et kursskifte i erhvervspolitikken, hvor det offentlige og private ikke er hinandens modsætninger, men spiller positivt sammen for at nå fælles løsninger. Vi skal afbureaukratisere, lette

adgangen for små og mellemstore virksomheder, udvikle den tidlige udbudsfasen til innovative løsninger og fremme sociale og grønne indkøb. Vi skal sammen med erhvervsliv og universiteter identificere vores globale styrkepositioner, så vi fremover bedre kan målrette vores forsknings- og erhvervsindsats dér, hvor vi kan gøre en forskel.

Et område, hvor EU-Kommissionen også foreslår handling, er infrastruktur. De nationale elnet skal kobles bedre sammen, så Danmark kan sælge vind- og bølgeenergi til resten af Europa og købe billig solenergi fra Sydeuropa og vandkraft fra Sverige. Det vil samtidig hindre energispild og dermed gøre den vedvarende energi mere konkurrencedygtig. Det europæiske jernbanelnet skal opgraderes og bindes sammen, så Europa får et net af højhastighedsforbindelser, som kan blive et reelt alternativ til fly- og vejtransport. Og hvis elbiler skal blive en succes, kræver det et fælleseuropæisk net af ladestationer eller batteribytestationer med ens standarder, så man på sigt kan komme rundt i hele Europa, og standarder for stik, batterier, datakommunikation og betalingssystemer, så produkter til elbiler også kan sælges i hele EU.

EUs budget for 2014-2020 skal understøtte disse til-

tag. Vi skal flytte penge fra understøttelse af gammel dags landbrug til nye teknologier, infrastruktur, forskning og udvikling. Alene Danmark har under krisen mistet omkring 170.000 arbejdspladser. Regeringens svar er grænsekontrol, nedlæggelse af regionerne og massive nedskæringer inden for uddannelse, forskning og innovation. Det er ikke det, der rustar hverken Danmark eller EU til den globale konkurrence. Regeringens skizofrene EU-politik skal erstattes med en helhjertet indsats for holdbare løsninger.

Vi skal skabe optimale vækstbetingelser for det moderne erhvervsliv, der står klar til at udvikle, levere og eksportere de løsninger, vi selv har brug for, og som hele verden vil efterspørge de kommende år. Dermed er visionen om et grønt indre marked også en stor del af svaret på, hvad Europa skal leve af: den mest energieffektive produktion, de mest bæredygtige produkter og den mest innovative økonomi.

Her kan også fremsynede landmænd være med. Det kræver, at vi presser på i EU for nye løsninger og opbygger et grønt indre marked, der fremmer bæredygtige sektorer med stort vækstpotentiale. SF tør se fremad og handle på fremtidsudfordringerne som del af en ny regering. Et grønt indre marked er en afgørende del af svaret på EUs og Danmarks nuværende udfordringer.

POLITIKO
DEBAT & NAVNE-
REDAKTION:
JESPER BEINOV.

Indlæg sendes til
debat@berlingske.dk

holdning

Tre bud på ny universitetsmåling

■ **FORSKNING & FAKTURA.** Geokemikeren Susan Stipp er en af de forskere, erhvervslivet elsker. Hun leverer spændende forskningsresultater, udgiver originale forskningsartikler og har blik for relationer og samarbejde med erhvervslivet. Mærsk Oil og Gas, BP og andre virksomheder er en naturlig del af Stipps aktiviteter, og de investerer to cifrede millionbeløb i hendes forskning. Stipp og hendes forskerteam hjælper med at opklare spørgsmål som: Hvordan kan vi rense forurenede drikkevand? Hvordan kan nanoteknologi hjælpe til at få olie op fra genstridige kalklag? Og var askepartikler fra den islandske vulkan virkelig så farlige, at Europas luftrum måtte lukkes i dagevis? Samtidig borer hun sig ned i forståelsen af grundlæggende kemiske processer. Det er grundforskning på højt niveau, som en række virksomheder har fundet så interessant, at de støtter den massivt. Også selvom resultaterne ikke altid giver gevinst på kort sigt.

Så skulle man tro, at Susan Stipp tæller godt med, når universitetet udarbejder den årlige måling af værdien af sit erhvervsamarbejde til Videnskabsministeriet. Men nej. Det Stipp kan og gør tæller ikke alverden. Når universitetets evne til at omsætte sin viden til gavn for erhvervslivet måles og vejes, fokuseres der nemlig på antallet og indtjeningen af patenter, licenser og samarbejdsaftaler.

Det mener vi er udtryk for gammeldags tankegang. At måle på antal patenter og indtjening er at tænke forskning og forretning som en for simpel fødekæde: Først producerer forskeren viden, så bliver viden til en opfindelse, der tages patent på – og dernæst køber virksomheden opfindelsen, og forsker og erhvervsmand slutter med et håndslag på en vellykket forretning. Der kan være gode grunde til at måle på denne måde, og Københavns Universitet (KU) kan sagtens være med. Siden 2007 har KU produceret over halvdelen af alle licensaftaler indgået af danske forskningsinstitutioner baseret på patenterede opfindelser.

Men bliver forskerne og universitetet groft sagt kun belønnet for kvantitet i form af antallet af samarbejdsaftaler, opfindelser, solgte licenser og indtjening ved salg af licenser til virksomheder, skygger man for andre større og vigtige aktiviteter, som understøtter det, både vi og ministeren gerne vil opnå: At universiteterne i samarbejde med erhvervslivet bidrager med vækst og kvalitet i form af reel ny viden.

DERFOR VIL DI OG KU gerne sammen med ministeriet udarbejde nye måder at måle værdien af universiteternes erhvervsamarbejde på: I stedet for sluthåndtrykket mellem forsker og erhvervsmand skal de to gå hånd i hånd fra starten. Vi efterlyser et opgør med den lineære fødekædetænkning for i stedet at få et system, hvor både erhvervsfolk og forskere får flere incitamenter til at frembringe ny og banebrydende viden – sammen.

Konkret foreslår vi, at man også måler på tre nye parametre. For det første på størrelsen af virksomhedernes investeringer i forskning og forskeruddannelse. Kan man forestille sig et bedre kvalitetsstempel for erhvervsamarbejde end private investeringer i forskningsmiljøer og forskeruddannelser? Dette kan både være i form af hårde kontanter til forskning og apparatur og som bidrag i form af arbejdstid, forsøgsmateriale, forsøgsanlæg etc. i fælles forskningsrådsbevillinger, samt ved at se på antallet af ph.d.-stillinger, som erhvervslivet er med til at finansiere. For det andet bør man måle, hvor megen offentlig videndeling universiteterne er involveret i, ligesom forskningsbevillinger med erhvervsdeltagelse og private fonde er vigtige indikatorer. For det tredje bør man måle på, hvor meget ny viden der bliver skabt og formidlet til samfundet i form af fælles publikationer.

SET I DENNE måleoptik ville arbejdet fra en forsker som Stipp tælle væsentligt mere. I hendes laboratorium er der nemlig mange

samfinansierede ph.d.-studerende, og der står noget af verdens mest avancerede udstyr til eksperimenter med nanopartikler. Det koster en formue, og er købt og betalt af samarbejdsvirksomheder. Stipp bruger udstyret til grundforskning, og den nye viden bliver publiceret i toptidsskrifter. Hele Stipps forskningsgruppe på 50 medarbejdere er betalt af eksterne forskningsmidler, som erhvervet dermed får stor glæde af. Samtidig bliver den viden, hun frembringer, til gavn for små og store virksomheder, som kan bruge resultaterne til f.eks. at forbedre deres modeller for olieudvinding. En ren win-win situation. Susan Stipps erhvervsamarbejde er verdenskendt og et trækplaster for unge, talentfulde forskere fra hele verden.

MED TIDEN KOMMER der forhåbentlig også patenter ud af forskergruppens arbejde. Men for at nå dertil, kræves både tålmodighed og et samarbejde, hvor erhvervsliv og universiteter belønnes for sammen at stræbe efter ny viden. Samarbejdet undervejs er vigtigt for den fælles idéudvikling og innovation, og det bør tælle med hele vejen fra start til mål. Som i Susan Stipps tilfælde kan den virkelig banebrydende nye viden kun produceres, hvis begge parter deltager aktivt fra starten af projektet.

Fremtidens løsninger skabes i fællesskab med aktører i og uden for universitetet. Det skal vi understøtte, også gennem den måde, vi måler værdien af erhvervsamarbejder på.

AF THOMAS BJØRNHOLT, prorektor, KU, **OG CHARLOTTE RØNHOF**, forskningspolitisk chef, DI

PolitikoNavne

UGENS FØDSELSDAGE

MANDAG

Universitetsdirektør Peter Plenge, 66. - Professor, centerleder, dr.phil., fondsadministrator Johan de Mylius, 67. - Fhv. økonomiminister og minister for nordisk samarbejde, MF, Marianne Jelved, 68.

TIRSDAG

Chefredaktør Peter Bruchmann, 48. Professor, dr.theol. Niels Peter Lemche, 66. - Fhv. borgmester Knud Størup, 72.

ONSDAG

Indenrigs- og sundhedsminister, MF, cand.scient.pol. Bertel Haarder, 67. - Ambassadør, cand.polit. Erik Fiil, 77.

TORS DAG

Professor Dorthe Dahl-Jensen, 53. - Fhv. præsident for Sø- og Handelsretten Frank Poulsen, 84.

FREDAG

Generalsekretær Ellen Kolby Chemnitz, 50. - Tidl. folketingsmedlem, sektionschef Kim Behnke, 51. - Fhv. minister, fhv. MF Jytte Andersen, 69. - Professor, dr.phil. & lic.theol. Finn Ove Hvidberg-Hansen, 76.

LØRDAG

Fhv. departementschef, cand. jur. Leo Bjørnskov, 66. - Fhv. MF Mere-the Due Jensen, 68. - Fhv. forsvarsminister, fhv. politimester Svend Aage Jensby, 71.

SØNDAG

MF Sophie Løhde, 28. - Overborgmester Simon Faber, 43. - Professor, dr.jur. Steen Rønsholdt, 67. - Fhv. sundhedsminister, fhv. MF, forstander Yvonne Herløv Andersen, 69.